»Far West« 94 endnu engang

»Gamle Ugle« mindes spejderlejr 1994

»Mormontrappen« på stranden mellem Tversted og Skiveren. (FOTO: K.O.Ilskov)

Når vi fra »Far West« 94 komitéen tænker tilbage på lejren i 1994, så er det med mange gode minder.

Minder om en helt enestående god sommer, som var med til at gøre sommerlejroplevelsen endnu større for vore drenge – men også gode minder om den indlevelse og den aktivitet alle viste.

Enhver aktiv dreng eller leder var med til at skabe nogle uforglemmelige indtryk fra sommeren omkring et fællesskab med 500 andre SDH'er fra hele Norden.

God dansk natur

Vi syntes, vi havde svært ved at være værter for den fællesnordiske sommerlejr – fordi vi følte, at vi slet ikke kunne leve op til alt, hvad vi tidligere havde oplevet i Sverige, Finland og Norge. Vi følte slet ikke, at vi havde så storslået en natur, som de andre nordiske lande kunne byde på.

Men vi tog måske fejl – eller rettere sagt, så ved vi efterfølgende, at vi tog fejl. Vi har nemlig fået så mange tilkendegivelser om de helt specielle oplevelser, som mange har hentet i Danmark. Først og fremmest Vesterhavet med den hvide sandstrand så langt øjet rækker og de dejlige badeoplevelser, – men også den oplevelse, det var at besøge Råbjerg Mile, Nordens eneste sandørken, med de kolossale mængder af fint blødt sand, var også noget af det, der satte sine spor i bevidstheden. Eller det at opleve to have, som mødes på Skagens gren, var også noget af det, man ikke tidligere havde set, og derfor med til at give minder.

Jeg tror heller ikke, at man vil glemme den specielle lejrplads, med skov på tre sider og med udsigt over havet på den fjerde.

Lejren var selvfølgelig, som alle andre sommerlejre, fyldt med gode aktiviteter, og vi vil ikke undlade her at udtrykke vores tak til enhver, som var med til at løfte store og små opgaver før eller på lejren. Tak til madholdet, som sørgede så godt for alle. Noget helt specielt ved lejren var, at der var alt for mange rafter. Det må jeg sige, at jeg aldrig tidligere har oplevet, om det så var fordi, der var for mange rafter, eller det var fordi vejret var for godt, så man hellere gik til stranden end at bygge på lejrpladsen, det skal jeg lade være usagt, men lejren bar præg af en meget flot standard omkring de lejrarbejder, der var blevet bygget op.

Kirken byggede stor trappe

Som tak for lån af lejrpladsen, blev det aftalt med Nordjyllands Statsskovdistrikt, at vi som konverteret pladsleje skulle bygge en trappe for skovdistriktet.

Trappen havde to formål. For det første – så var det skovfogedens krav til os, at der blev opstillet en trappe for at skåne klitten. Hver dag skulle 500 drenge og ledere ned til havet for at vaske sig – og det var helt klart et problem for nedslidningen af klitområdet. Derfor blev der stillet krav om, at vi byggede denne trappe.

For det andet, så ville trappen kunne indgå som leje og tak for lån af hele lejrområdet – hvis vi ville lade trappen stå, når vi forlod området.

Kravet til trappen var i øvrigt, at den skulle kunne deles op i sektioner, så den kunne tages ned om vinteren, når havet under vinterstorme åd sig ind i klitten.

Vi besluttede, at trappen skulle kaldes »Mormontrappen«, i håb om at andre også ville begynde at kalde trappen sådan. Vi fik derfor lavet en flot messingplade, som blev lagt ned i et af trappens trin, som fortalte,

Mindepladen, som fortæller, at trappen blev skænket af mormonkirkens drengespejdere i Skandinavien i 1994. (Foto: K.O.Ilskov)

at denne trappe var skænket af mormonkirkens drengespejdere i Skandinavien.

Det var interessant at se, at mange af dem, som kørte på stranden mellem Tversted og Skiveren, stoppede op ved trappen og gik en tur op af den for at se, hvad den førte op til – og det vil man sikkert fortsat gøre i årene, der kommer.

Jeg tror også, at mange af vore drenge, som i fremtiden holder ferie i det nordjyske, helt sikkert skal vejen forbi for at vise, at det var her jeg var på lejr i 1994.

Trappen blev bygget af gode brødre fra Aalborg Ward, hvilket vi har været meget taknemmelige for.

»Gamle Ugle« alias bror K.O. Ilskov er biskop i Odense 1. Ward, Århus Stav.

Mindepladen blev indfældet i det femte nederste trappetrin – i håb om, at den ikke blev dækket af sand.

Kirken sender hjælp til ofre for oversvømmelse i Kina

Fornyligt havde medlemmer af Kirken i Hong Kong mulighed for at hjælpe ofre for en katastrofal oversvømmelse i det sydlige Kina.

Oversvømmelsen, der regnes for at være den værste i over 100 år, har efterladt mange hundrede tusinde hjemløse med stort behov for mad, vand og lægemidler.

Som følge af disse behov har Kirkens områdepræsidentskab i Asien etableret et hjælpefond, hvortil medlemmer af Kirken kunne donere. I løbet af ganske kort tid blev der samlet mere end 16.000 dollars ind, som blev overakt til en kinesisk hjælpeorganisation i Hong Kong.

I takt med, at fonden voksede, roste områdepræsidentskabet de hellige i Hong Kong for den omsorg og kærlighed, de havde udvist over for ofrene for oversvømmelsen.

Hr Xiqing Wang, tv, repræsentant for den kinesiske regering, modtager her Kirkens hjælp til ofrene for oversvømmelsen i Kina.
Pengene overækkes af Ældste Patrick Wong, regionalrepræsentant, der er sammen med Hok-yuen Ho, th, chef for Kirkens informationstjeneste i Hong Kong. (FOTO: TD)

Kirken sender hjælp til Haiti

Kirken har for nyligt leveret mere end 60 tons mad, tøj og medicin til det kriseramte Haiti.

Blandt madvarerne var der bl.a. mælkepulver, ris, bønner, ærter, kalkun på dåse, olie og salt.

Varerne kom fra Kirkens hovedkvarter i Salt Lake City, Utah, og fra et at Kirkens varehuse i Atlanta i staten Georgia.

Både Haiti, i Caribien, og det sydlige Georgia er en del af det nyskabte tempeldistrikt i Orlando Florida.

Distributionen af hjælpemidlerne blev organiseret af Kirkens humanitære afdeling gennem en hjælpeorganisation kaldet »Feed the Children«.

RED

Den Danske Mission får to nye rådgivere

Efter mange år får Den Danske Mission to rådgivere til missionpræsidenten. De to nye rådgivere er bror Richardt Andersen fra Allerød Ward, tidligere stavspræsident for Københavns Stav, og bror Michael Paulsen fra Randers Gren

Med oprettelsen af **Zions Stave** i Danmark forandredes den rolle, som missionspræsidenten spillede i den daglige ledelse af Kirken i Danmark.

Hvor missionpræsidenten før var både den åndelige og også organisatoriske leder, blev hans rolle nu primært at lede missionen og fuldtidsmissionærerne.

Dette medførte i årenes løb, at missionspræsidenterne i større omfang selv klarede jobbet og ikke fik opretholdt to lokale rådgivere, som man tidligere gjorde.

Præsident Alma Anderson, missionspræsident i Den Danske Mission, har således fungeret i sin kaldelse uden to rådgivere indtil nu.

– Jeg er utrolig glad for, at områdepræsidentskabet har bedt mig om at tage to rådgivere, sagde præsident Andersen. Det vil hjælpe mig meget og få arbejdet til at gå fremad.

Missionspræsident Alma Anderson. (FOTO: TD)

Michael Paulsen, der er stavens missionspræsident i Århus Stav, fortæller, at kaldelsen som rådgiver til misionspræsidenten kom noget bag på ham, men at han er utrolig glad for at kunne få lov til at arbejde sammen med præsident Anderson.

– Der er mange udfordringer i forbindelse med denne kaldelse, siger Michael Paulsen, men de er meget lig med de udfordringer, jeg allerede har i min nuværende kaldelse.

Rent praktisk vil det betyde lidt mere rejseaktivitet, men det har bror Paulsen ikke noget imod.

Han fortæller »**Kirkenyt**« at han er meget taknemlig for, at han faktisk lige siden hjemkomsten fra sin mission i Manchester, England, har haft chancen for at arbejde med udbredelsen af evangeliet. Enten som wardsmissionsleder, stavsmissionær eller som stavens missionspræsident.

Grundlæggende principper

– Jeg er overbevist om, at vi her i Danmark kan have lige så stor fremgang som i andre lande, siger Michael Paulsen, men jeg føler virkelig at det er vigtigt, at vi ikke bliver ved med bare at snakke om det og ikke gøre noget ved det.

– Vi er ikke anderledes end andre lande, vi må bare ikke give op, og det er det, der mange gange sker.

– Jeg tror, at det allervigtigste, vi kan gøre, er at efterleve de grundlæggende principper, vi i Kirken bliver belært om. Hvis vi kan øge vores tro, ja så kan vi også øge vores vilje til at dele evangeliet.

– Jeg er overbevist om, at jo mere vi efterlever de grundlæggende principper, som vi alle sammen kender, desto mere vil vi få en forståelse af, at vi ikke har tid til kun at snakke om det. Vi tør simpelthen ikke ligge stille, siger Michael Paulsen.

Rent praktisk betyder kaldet af rådgivere i Den Danske Mission, at enhederne nu oftere vil få besøg af missionen, og at wardsmissionsledere og stavenes missionspræsidenter vil kunne få et nærmere samarbejde med Den Danske Mission.

Rådgiver til missionspræsidenten bror Michael Paulsen sammen med sin familie. (FOTO: Michael Paulsen)

Tæt samarbejde

Netop dette samarbejde er, hvad Richardt Andersen ønsker at fokusere på.

Han fortæller »**Kirkenyt**«, at han fra starten ønsker at arbejde tæt sammen med stavens missionspræsident og rådgivere.

– Jeg føler, at det er utroligt vigtigt, at vi har en god kommunikation gående. Det er vigtigt for samarbejdet, at vi er helt sikre på hvad vore forskellige opgaver går ud på. Jeg regner derfor med lige fra starten at tage rundt til enhederne sammen med stavens missionsledere, fortæller Richardt Andersen.

Som Michael Paulsen fik bror Andersen sin kaldelse i et brev fra områdepræsidentskabet.

– Jeg må da indrømme, at jeg blev noget forbavset, da jeg en lørdag morgen kom hjem og fandt et brev fra områdepræsidentskabet. Brevet var kort og præcist. Jeg var blevet fundet værdig til at modtage kaldelsen som rådgiver i Den Danske Mission, og det blev jeg bedt om at acceptere, fortæller Richardt Andersen.

– For mig var det ikke nogen særlig svær beslutning. Jeg er lige fra min første tid i Kirken blevet belært om, at man ikke siger nej til kaldelser. Jeg føler, at det er en del af de pagter, vi har indgået med vor himmelske Fader.

– Derfor synes jeg da også, at det var dejligt at få invitationen til at arbejde sammen med præsident Alma Anderson, som jeg holder umådeligt meget af, fortsætter bror Andersen.

Som før beskrevet er missionering det eneste sted i Kirkens organisation, hvor der er to præstedømmelinier. Netop derfor kan det være en utrolig fordel at have lokale brødre til at bygge broer mellem de to, forklarer bror Andersen.

Glad for kaldelse

Bror Richardt Andersen, der i over ni år var stavspræsident i Københavns Stav, arbejder i øjeblikket som institutlærer i Allerød Ward, en kaldelse, som han virkelig påskønner meget.

– Det har været så dejligt for mig at have tid til virkelig at studere skrifterne, fortæller bror Andersen.

– Selvom jeg som stavspræsident godt vidste, hvor vigtigt det var, så var der alligevel bare så mange ting, der dengang syntes at være vigtigere. Tiden var meget begrænset.

Derfor har det været sådan en dejlig oplevelse at kunne studere og blive opbygget gennem denne kaldelse.

Bror Andersen fortæller om Herrens hånd i tidsplanen med dette kald. Det er jo netop evangeliet og dets grundlæggende principper som missionsarbejdet handler om. Så kaldelsen som institutlærer er en perfekt inspiration til det nye kald, der nu venter.

Fælles for alle tre brødre i det nye missionspræsidentskab er deres kærlighed til evangeliet og deres ønske om at sprede det til så mange mennesker som muligt her i Danmark.

Alle tre har de også tjent fuldtidsmissioner for Kirken. Præsident Anderson og bror Richardt Andersen tjente begge i Den Danske Mission og bror Michael Paulsen tjente som tidligere nævnt i England i Manchester-missionen.

»**Kirkenyt**« ønsker begge brødre held og lykke med deres nye kald.

Susanne Perkins

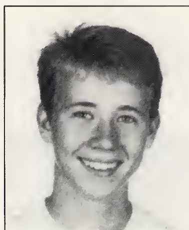
Rådgiver til missionspræsidenten bror Richardt Andersen. (FOTO: TD)

Team Danmark kalder Hans-Henrik Grabe

Hans-Henrik slapper af til DM i 1993. »Lav så lidt som muligt«. (FOTO: Grabe)

– Han kan løbe, ja endda stærkt
– Han kan spille klaver
– Han er seminarelev på fjerde år
– Han har været udvalgt til det danske atletik juniorlandshold
– Han vil være missionær
– Måske politimand eller psykolog
– Han er 17 år gammel
– Mød Hans-Henrik Grabe

Hans-Henrik Grabe, 17 år. (FOTO: Grabe)

Ja, nogen helt almindelig ung mand har vi vist ikke med at gøre her. Løbe stærkt, det kan han, og den egenskab er ved at gøre ham ikke så lidt kendt i sportskredse i Danmark.

Det er nu snart fire år siden, at Hans-Henrik begyndte at interessere sig for atletik – sådan for alvor. Han havde snuset lidt til det, men det havde ikke gjort noget rigtigt indtryk på ham.

Så en dag blev Hans-Henrik introduceret til en, der var meget aktiv i atletik, og det vakte for alvor hans interesse.

Den interesse har i de sidste år udviklet sig til noget nær en lidenskab.

For Hans-Henrik, der er blandt Danmarks bedste unge atletikudøvere, byder dagligdagen på træning i flere timer.

Specielt i vintersæsonnen bliver der arbejdet hårdt for at komme i træning til sommeren, hvor mange store internationale og nationale konkurrencer finder sted.

At være udvalgt til **Team Danmark** er ikke så lidt af en ære. I Hans-Henriks kategori, hvilket er 100 og 200 meters løb, er der på landsbasis kun udvalgt i alt 9 unge mennesker. De er Danmarks bedste bud på sportsfolk i denne kategori.

At være med på **Team Danmark** betyder ekstra træning og konkurrencer, men også økonomisk støtte fra den landsdækkende organisation.

Ikke om søndagen

For et ungt medlem af Kirken kan det i Danmark være meget svært at udøve nogen form for seriøs sport og samtidig holde søndagen hellig.

Dette er som for alle andre også for Hans-Henrik lidt af et dilemma.

– Jeg har lige fra begyndelsen af haft en fast regel om, at jeg ikke vil træne om søndagen, fortæller Hans-Henrik.

– Det er lidt sværere med konkurrencer. Der har jeg faktisk ikke noget valg, hvis jeg vil være med, siger Hans-Henrik.

Med undtagelse af de få gange Hans-Henrik ikke er tilstede om søndagen på grund af hans rejseaktivitet, kan man til præstedømmemødet nyde glæde af hans udmærkede evner på klaveret. Hans-Henrik spiller nemlig ganske glimrende på instrumentet og kan da også spille de fleste af Kirkens salmer, fortæller han »**Kirkenyt**«.

Seminarelev på 4. år

Som så mange andre unge i Kirken deltager Hans-Henrik også i Kirkens seminarprogram.

Desværre ligger klassen i Esbjerg Ward lige nøjagtig på samme aften, som Hans-Henriks klub holder træning på. Det afholder dog ikke Hans-Henrik fra på 100% basis at deltage i programmet hjemme hos sig selv.

Om deltagelse i seminarprogrammet siger Hans-Henrik: »Jeg synes, at det er meget lærerigt, og for mig er det som at få en daglig indsprøjtning.«

– Man går jo normalt ikke sådan rundt i skolen og tænker over evangeliet og skrifterne, forklarer Hans-Henrik. Men chancen for, at man gør det, hvis man om morgenen har studeret skrifterne og sit seminarmateriale, er jo trods alt større, tilføjer Hans-Henrik.

– Jeg synes, at det er godt at gå til seminar, siger Hans-Henrik, der samtidig mener, at det giver en utrolig god ballast til en fuldtidsmission. Hans-Henrik håber på at kunne tjene en speciel mission, hvor han på en eller anden måde kan kombinere sin topatletik med at forkynde evangeliet. Det er ikke en umulig tanke. For ikke så lang tid siden var der en tilsvarende situation her i Den Danske Mission – blot i en anden sportsgren.

– Det er også meget lettere at dele evangeliet med ens klassekammerater, forklarer Hans-Henrik, der er førsteårs HF-studerende på Esbjerg Gymnasium.

– Endelig er det også rart at have et lidt mere detaljeret kendskab til evangeliet, så man til sine venner og interesserede kan give et lidt mere dybdegående svar end bare lige standardsvaret, siger Hans-Henrik.

Ja, nogen helt almindelig ung mand er Hans-Henrik vel ikke. Men alle mødres drøm om en ideel svigersøn kunne man vel godt beskrive ham som.

Hurtig er han i hvert fald. Og om man vinder eller taber betyder ikke så meget i Hans-Henriks branche. Her taler vi om hundrededele af et sekund til forskel. Det afholder ikke Hans-Henrik fra hver dag at træne, og hvem ved, en skønne dag i den ikke så fjerne fremtid, vil Hans-Henrik gøre os danskere stolte over hans sportslige præstationer og os medlemmer af Kirken, der kender ham, måske endda en lille tand ekstra.

Susanne Perkins

Hans-Henrik lige efter 100 meter finalen til DM 1994. Dette billede har været på forsiden af det kendte atletikblad »Atletikken«.(FOTO: Grabe)

Randers afholder primaryløb

Gruppen fra Randers Gren gør sig klar til start. (Foto: L. Hillgaard)

Så bliver der lagt strategi. (FOTO: L.Hillgaard)

Fladbroskoven ved Randers dannede den 24 september rammen for et dejligt primaryarrangement i Randers Gren.

Aktiviteten var et spændende orienteringsløb planlagt og ledet af bror Michael Paulsen.

Godt ankommet til skoven blev børnene opdelt i fire grupper, hvorefter de mindste børn blev sendt afsted først.

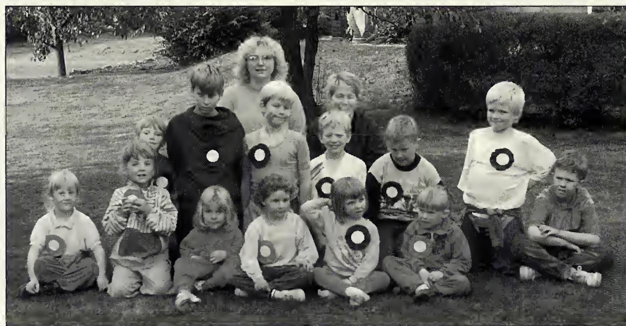
De lidt større børn lagde en slagplan. Denne (slagplanen) førte til, at man besluttede, at ruten ikke nødvendigvis behøvedes at blive løbet i nummerorden. Ved hjælp af et kort blev den korteste rute planlagt, og de store kom da derfor også først i mål.

Desværre må arrangørerne af løbet meddele »Kirkenyts« redaktion, at man ikke var i stand til at kåre et vinderhold. Det forlyder, at der vist nok var nogle, der snød (eller sådan noget lignende), så man kunne ikke med sikkerhed sige, hvem der vandt.

Det gjorde heldigvis ikke så meget, for forfriskningerne fik alle lov til at få del af (også selvom man ikke vandt løbet). Hele gruppen nød godt af McDonalds gavmildhed og drak saftevand til dejlige boller og kage. De var skænket af søster Conny Hillgaard.

Vel tilbage i kirkebygningen afsluttedes dagen med flotte diplomer til alle deltagerne (disse var lavet af søster Liselotte Knudsen), og efter en afslutningsbøn drog børn og voksne hver til sit, men var rørende enige om, at denne dag bestemt måtte gentages til næste år.

Referat indsendt af en far i Randers.

Glade tilbage ved kirken i Randers. Alle deltagere modtog et flot diplom til et minde om dagen. (FOTO: L. Hillgaard)

Et kald – og en afløsning!

Det kan være en »brat overgang« at gå fra en travl indsats som biskop eller stavspræsident – til en afløsning!

Kaldet
I Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige indsender man ikke ansøgninger med beskrivelse af kvalifikationer for at komme i betragtning, når der skal findes en ny mand til et kald!

Man følger det mønster, der er angivet i Brevet til Hebræerne, kapitel 5, vers 4: »Og ingen tager sig selv den værdighed, men man må som Aron kaldes dertil af Gud.«

Alligevel er det ikke forkert at have lyst til at gøre en indsats i Herrens kirke, og det fortæller Paulus noget om til sin unge discipel, Timotheus: »Hvis nogen attrår et tilsynsembede, da er det en skøn gerning, han har lyst til« (1 Tim 3:1).

Vi tilhører ikke en kirke med betalte præster, og det skal vi være taknemmelige for. Arbejdet vil bære en rig løn i sig selv, her – og i opstandelsen.

Det, vi kan gøre, er at gøre os værdige og beredte til at modtage et kald. Det indebærer også, at vi med flid sætter os ind i evangeliets rette principper!

Det er Brødrene ved Kirkens hovedsæde, der bærer nøglerne til at kalde nye biskopper og stavspræsidenter. Dette ansvar uddelegeres til besøgende autoriteter. Der er det specielle ved embederne som biskopper og stavspræsidenter, at disse kald også har nøgler til f.eks. at forvalte Det Aronske eller Det Melkisedekske Præstedømme.

I 1978 oplevede jeg at blive kaldet af ældste Mark E. Petersen til at være stavspræsident i Aarhus Stav. Det var en betagende oplevelse at få »kappen lagt på sine skuldre«. Og det var dejligt at føle den støtte og opbakning, der blev givet fra alle medarbejderne og medlemmerne i staven. Jeg var ikke alene med dette ansvar. Når vi gjorde vor oprigtige del, var Herrens ånd også med os!

En biskop eller en stavspræsident er »manden i midten«. Han er den, som alle tråde organisatorisk fører hen til, og han får ikke tid til at sidde med hænderne i skødet. Der skal ind imellem træffes afgørelser, som kan kræve indgående overvejelser under bøn. Ligeledes får han knyttet mange personlige forbindelser med et væld af oplevelser af mange forskellige slags.

Afløsningens time
Der er nu præcedens for, at en biskop sidder i sit kald i ca. 5 år, og at en stavspræsidents kald varer i ca. 10 år.

Der er nogle gode grunde til disse regler. Disse brødre bærer nogle store ansvar på deres skuldre. De må bruge megen tid i Herrens tjeneste, og det kan være til belastning for deres familier, som de også har en hellig pligt til at sørge for.

Det må også siges at være sundt, at forskellige brødre får den opgave og den udvikling at kunne tjene i disse kaldelser.

Og det er sikkert at afløsningens time kommer! Jeg oplevede den d. 13. september 1987 ved en stavskonference i Aarhus. Jeg mener, at jeg var godt forberedt til denne afløsning.

Alligevel var det en underlig tom fornemmelse, at al opmærksomheden så pludselig blev taget fra mig og givet til min efterfølger. Jo, »kappen blev taget af mig« i samme sekund, som jeg blev afløst!

Denne tomhed blev dog hurtigt fortrængt, idet jeg de følgende dage i form af breve og telefonopringninger fik mange dejlige og varme tilkendegivelser.

Det spørgsmål kan også trænge sig på: »Hvad gør man af en afløst stavspræsident?« Heldigvis er der ikke karrierehensyn i vor kirke, og det er helt naturligt at træde ned ad »rangstigen« igen.

Min biskop havde hurtigt et kald til mig som missionsleder i wardet. Jeg fik lov til at undervise i søndagsskolen og i højpræsternes gruppe, og senere gav den nye stavspræsident mig kaldet som leder af stavens nye slægtshistoriske center. Jeg har brug for kirken – men det er også godt at føle, at kirken har brug for mig!

Et godt råd!
Når jeg kigger i »bakspejlet« efter at have haft lang tid til at tænke over, hvordan en biskop eller stavspræsident kan »mildne« sin afløsning, får jeg lyst til at komme med et enkelt godt råd!

Det, der kan gøre det svært at blive afløst, er, hvis man opdager, at ens efterfølger begynder at »sætte helt nye spor«, ved at gribe tingene helt anderledes an, end man selv gjorde. Sådan kan man godt føle, selv om man selvfølgelig må erkende, at hver ny forvalter har sine specielle evner og synspunkter. Dette giver også en god fornyelse i kirken!

Men den biskop eller stavspræsident, der har villet »gøre det hele selv«, får det nok aldrig let efter en afløsning!

Biskopper og stavspræsidenter er først og fremmest ledere på åndelige niveauer, og de bør ikke involvere sig meget i praktiske gøremål!

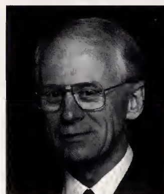
Jo mere disse embedsmænd har ønsket og formået at uddelegere til deres medarbejdere i ward eller stav, jo mindre bliver forandringen ved deres afløsning!

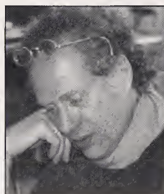
Så kan man være så egoistisk at sige, at en biskop eller en stavspræsident, der har været flittig til at delegere ansvar ud i sit ward eller sin stav, han vil efter afløsningen stadig have noget af sin sjæl i wardet eller staven – og så er det jo ikke så svært at overlade ansvaret til en anden!

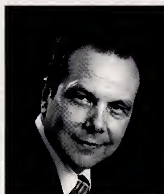
Knud B. Andersen
er tidligere stavspræsident i Århus Stav, Danmark.

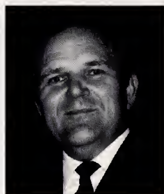
De følgende sider indeholder billeder og årstal på alle brødre, der i Danmark har tjenet som stavspræsident eller biskop. »Kirkenyt« ønsker hermed at sige tak for det store arbejde, disse brødre har udført.

Tidligere stavspræsidenter

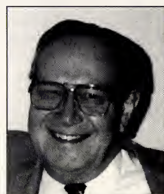

Knud B. Andersen
Stavspræsident
Århus stav 1978 -1987

Johan Benthin
Stavspræsident
Københavns stav 1974-1977

Henning K. Frederiksen
Stavspræsident
Københavns stav 1977-1983

Richardt Andersen
Stavspræsident
Københavns stav 1983 -1992

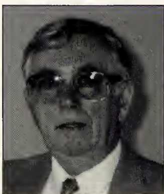
Biskopper Århus Stav

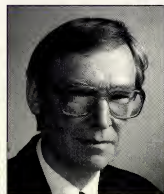

Jørgen J. Larsen
Odense Ward
1978-1984

Niels-Erik Ilskov
Odense 1. Ward
1984-1992

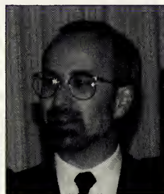

Carsten Larsen
Odense 2. Ward
1984-1987

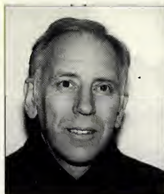

Robert V. Nielsen
Odense 2. Ward
1987-1992

Palle Blønd
Fredericia Ward
1978-1984

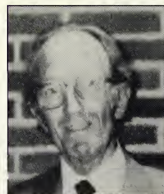

Hans Cohr
Fredericia Ward
1984-1990

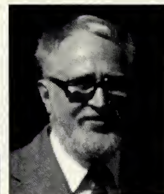

Aage T. Hansen
Esbjerg Ward
1978-1983

Erik Ryttersgaard
Esbjerg Ward
1983-1991

Jørn Holm Bentsen
Århus Ward
1975-1985

Bjarne Holm Bidstrup
Århus Ward
1985-1988

Svend Wanner Olsen
Århus Ward
1988-1992

Willy Petersen
Ålborg Ward
1978-1984

Preben Klitgård
Ålborg Ward
1984-1990

Biskopper Københavns Stav

Johan Koch
Københavns 1. Ward
1974-1977

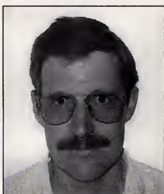
Jens Kristoffersen
Københavns 1. Ward
1977-1980

Hans Billeskov Jansen
Københavns 1. Ward
1980-1983

Johan Koch
Københavns 1. Ward
1984-1988

Lars Lundahl
Københavns 1. Ward
1988-1992

Henrik Olsen
Københavns 1. Ward
1992-1994

Helge Nørrung
Københavns 2. Ward
1974-1977

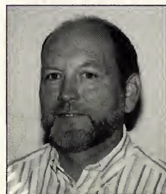
Richardt Andersen
Københavns 2. Ward
1977-1982

Flemming Bo Pedersen
Københavns 2. Ward
1983-1986

Kim Holst
Københavns 2. Ward
1986-1994

Hans Hjort Nielsen
Københavns 3. Ward
1974-1977

Hans Billeskov Jansen
Københavns 3. Ward
1977-1980

Jørgen Ringheim
Københavns 3. Ward
1980-1983

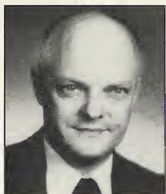
Verner Olsen
Københavns 3. Ward
1983-1986

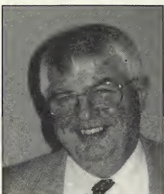
Per Meilsøe
Københavns 3. Ward
1986-1990

Ole Madsen
Københavns 3. Ward
1990-1993

Bent Jensen
Københavns 4. Ward
1980-1983

Poul Hansen
Københavns 4. Ward
1986-1991

Poul Andersen
Allerød Ward
1974-1982

Hans Andersen
Allerød Ward
1982-1987

Biskopper Københavns Stav (fortsat)

Benny Christensen
Allerød Ward
1987-1991

Arthur Sørensen
Roskilde Ward
1974-1982

Jørgen Nielsen
Roskilde Ward
1982-1987

Flemming Bundgård
Roskilde Ward
1987-1994

Allerød Wards Hjælpeforening holder julefrokost

Lørdag den 26. november 1994 holdt Hjælpeforeningen i Allerød en hyggelig julefrokost. Lidt tidligt vil nogle nok mene, men det var med fuldt overlæg for ikke at kollidere med det utal af andre arrangementer, familier har i december måned.

Vi mødtes i kirken kl. 10, hvor vi ved fælles hjælp og under hyggelige former fik lavet mad, pyntet op og dækket bord. Kl. 12 var alt færdigt, og vi kunne sætte os omkring et veldækket bord.

Alt imens vi nød den dejlige mad, fik vi et lille julebudskab fra vores præsidentinde Riitta Nielsen. Vores to søde søstermissionærer, søster Nielsen og søster Olesen underholdt os med et potpourri af engelske julesange. Der var også tid til at lege lidt og til at tale med hinanden.

Et par af vores unge piger havde stillet sig til rådighed til børnepasning for de søstre, der havde brug for det, hvilket gjorde det muligt for søstrene at slappe af og virkelig nyde eftermiddagen. Inden vi sluttede, sang vi julen ind, med alle de dejlige julesange vi har. Vi kunne så gå hver til sit med en god ånd, som vi kunne dele med vores familie derhjemme og glæde os til julefrokosten næste år.

Referat indsendt af ***Anette B. Reuter*** *fra Allerød Ward.*

Søstre fra Allerød Ward nyder en dejlig julefrokost. (FOTO: Reuter)

Stav nr. 2000 organiseret af profeten i Mexico

Præsident Hunter opfordrer medlemmer af Kirken til at leve på en sådan måde, at vore gerninger reflekterer evangeliet

Ved en historisk begivenhed den 11. december 1994 organiserede præsident Hunter personligt Kirkens stav nr. 2000.

Stemningen og niveauet af åndelige oplevelser, som de tilstedeværende følte, har gjort, at mange sammenlignede oplevelsen med Mormons Bogs-tider.

Dannelsen af denne stav i Mexico City markerer en fordobling af Kirkens stave på kun 15 år. I de sidste seks år er der dannet tre stave uden for USA for hver stav, der er dannet i USA. Mange af disse stave er blevet dannet i Mexico City, hvor Kirken i mange år har haft en konstant vækst. Mexico er også det land – udover USA – hvor der bor flest medlemmer af Kirken. Tallet nærmer sig 700,000. I 1989 blev stav nr. 100 i Mexico dannet, og med denne sidste nye stav er der 120 stave i Mexico.

Præsident Howard W. Hunter dannede i Mexico City Kirkens stav nr. 2000. (FOTO: CN)

Ikke første gang

Profetens besøg var specielt betydningsfuldt for mangeårige medlemmer af Kirken. Præsident Hunter har personligt deltaget og ledet mange af stavsdannelserne i dette område. Bl.a. delte han i 1974 som medlem af De Tolvs Råd Mexico Citys oprindelige stav.

I 1975 dannede profeten personligt på en uge 16 nye stave i Mexico City-området, og i 1977 dannede han Kirkens stav nr. 800 i Veracruz, Mexico.

Følg Kristus

I sin tale til en multi-stavskonference opfordrede præsident Hunter Kirkens medlemmer til at »sørge for, at vores individuelle liv, i både ord og gerning, reflekterer evangeliet, som det blev prædiket af vor Herre og Frelser Jesus Kristus.«

Profeten lagde specielt vægt på vigtigheden af at forstå og kende Frelserens liv, mission og forsoning.

– Når vi bestræber os på dette, vil vi samtidig få et ønske om at leve vores liv i harmoni med disse lærdomme, sagde præsident Hunter.

– I denne proces vil vi også holde os på afstand af al aktivitet, der kan friste os og lede os til overtrædelse, sagde profeten.

Medlemmer af fem stave i Mexico City-området var inviteret til at deltage i den store konference, hvor fem nye stavspræsidenter personligt kaldet af profeten også blev opretholdt.

RED

Bevægede deltagere ved det historiske møde står i respekt, mens profeten ledsaget af sin kone forlader kirkebygningen. (FOTO: CN)

Brødre fra Københavns Stav drager til templet

De 29 brødre fra Københavns Stav gør på turen et ophold. (FOTO: Jens Jensen)

Det var med store forventninger og også store madpakker, at 29 brødre fra Københavns Stav d. 18 november 1994 drog afsted mod templet i Stockholm.

Disse brødre skulle hovedsageligt udføre forberedende arbejde, da templet var bagefter med over 20.000 mandsnavne.

Gruppen af brødre arbejdede ihærdigt fra morgen til aften, og selv lørdag aften blev templet holdt åbent, for at disse brødre kunne udføre så meget arbejde som muligt.

Lørdag aften, hvor templet normalt er lukket, blev der udført forberedende arbejde af brødrene i hele bygningen.

Præsident Wennerlund udtrykte sin taknemlighed til de danske brødre og udtalte, at han håbede, at det ville blive en tradition, og at de andre nordiske lande ville gøre det samme.

– Det var virkelig en spændende tur, hvor der var et utroligt godt sammenhold blandt brødrene, udtalte bror Svend Aage Andersen, medlem af Københavns 4. Ward.

– Det var en stærk gruppe brødre, der var samlet. Alle tog vi imod stavspræsidentens opfordring om at drage til templet for at hjælpe med dette vigtige arbejde, sagde bror Andersen.

RED

Silkeborg Gren får ny leder

Efter mange års tro tjeneste blev bror Vagn Darre atter engang afløst som grenspræsident, og bror Steen Kreiberg blev indsat som den nye grenspræsident i Silkeborg

Bror Steen Kreiberg, 30, og far til to børn arbejder i det daglige som selvstændig erhvervsdrivende. Præsident Kreiberg leder til dagligt en mindre produktionsvirksomhed, der fabrikerer plast. De talenter og lederevner, der skal til for at få sådan en virksomhed til at fungere i det daglige, bringer bror Kreiberg med sig i sin nye kaldelse som grenspræsident.

Bror og søster Kreiberg, der tilhører Århus Ward har med glæde modtaget kaldet til at tjene i Silkeborg Gren, så lang tid som der måtte være brug for dem.

Stavens højråd
Præsident Kreiberg kommer til Silkeborg direkte fra Århus Stavs højråd, hvor han netop var ansvarlig for Silkeborg Gren.

– Jeg er meget glad for mit kald, siger præsident Kreiberg til »Kirkenyt« og tilføjer, at Silkeborg Gren er en enhed, der er utroligt godt sammentømret.

Man behøver ikke at være længe tilstede i Silkeborg for at fornemme, at der er et godt sammenhold og meget stor offervilje blandt søskende i grenen.

– Man kan godt være tilbøjelig til altid kun at tænke på ulemperne ved at være i en lille enhed, men der er også mange fordele, sagde præsident Kreiberg, der beskriver den største fordel som værende sammenholdet i grenen.

– Det føles som en stor familie, og det er en rar fornemmelse, sagde bror Kreiberg.

Missionær i USA
Præsident Kreiberg der i årene 1984 – 85 tjente som missionær i Oregon i USA udtrykker at missionering er hans kæphest.

– Som grenspræsident ønsker jeg virkelig, at vi fokuserer mere på missioneringen.

– Jeg husker selv, da min familie blev omvendt til Kirken, fortæller præsident Kreiberg. Jeg var ikke mere end en syv-otte år og jeg husker tydeligt, at missionærlektierne gjorde et meget stort indtryk på mig.

Netop derfor føler præsident Kreiberg speciel lyst til at yde en ekstra indsats inden for missioneringen.

Lille gren
Silkeborg Gren er en lille enhed med 60 personer på medlemslisten. Heraf kommer de ca. 30 trofast hver søndag til Kirken.

– Grenen er parat til at modtage nye medlemmer, fortæller præsident Kreiberg. Vi er klar til vækst og gør da også alt, hvad vi kan, for at vi som enhed skal vokse.

Silkeborg Gren har i øjeblikket to søstermissionærer tilknyttet grenen.

– Dem er vi utroligt glade for, og som medlemmer ønsker vi at samarbejde på alle tænkelige områder, fortæller Steen Kreiberg.

For Steen Kreiberg, der i Kirken har haft alle tænkelige kaldelser, kommer denne kaldelse som en udfordring.

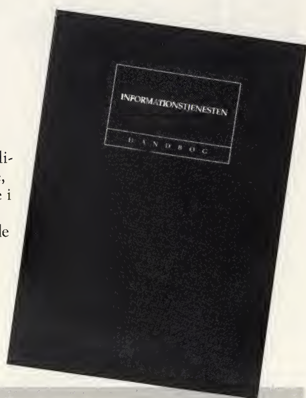
– Det er ydmygende at komme efter en grenspræsident som bror Vagn Darre, siger Steen Kreiberg. Han har så meget erfaring og er så elsket af medlemmerne, men jeg føler virkelig, at jeg bliver hjulpet af medlemmerne slutter præsident Kreiberg.

Susanne Perkins

Steen Kreiberg med sin kone Lone Kreiberg og deres to børn. (FOTO:Kreiberg)

Kontakt til andre trossamfund

Der kan komme meget godt ud af at udvikle og forbedre forholdet til andre trossamfund.

Den bedste indfaldsvinkel til kontakter til andre trossamfund er ganske enkelt at opbygge venskaber, der vil øge forståelsen og fremme den religiøse tolerance.

Gode kontakter til andre trossamfund begrænser mulighederne for misforståelser og øger det samarbejde, der er vigtigt for et samfunds velfærd.

Eksempler på fælles religiøse aktiviteter er lokale fællesgudstjenester, besøg hos præster for at øge forståelse for Kirken og for at fremme den religiøse tolerance, samt deltagelse i fællesreligiøse råd eller ligende organisationer.

(Informationstjenestens håndbog, s. 8)

Stor familie-julekoncert i statsskolens aula i Esbjerg

Ca. 200 medvirkende og over 400 tilhørere var samlet for at synge og spille julen ind fredag d. 25. november 1994

Indledningsvis ønsker jeg på Informationstjenestens vegne at informere læseren om selve ideen til og rammen for, hvad der som slutresultat blev kaldt for en »Familie-julekoncert«. Dette gør jeg, fordi jeg håber, at vore menigheder rundt om i det danske land kan gøre brug af denne erfaring.

Først var det meningen, at Århus Stav skulle være arrangør af en tværkirkelig julekoncert i Herning kongrescenter med dertil hørende muligheder, men af praktisk-økonomiske omstændigheder måtte denne plan vente til en anden god gang. – Dernæst blev Esbjerg Ward udpeget som en slags »forsøgs-ward« til at arrangere en tværkirkelig julekoncert, og samtlige trossamfund i Esbjerg kommune blev skriftligt kontaktet – ca. 25 – men dette uden resultat!

MEN – ideen skulle ikke droppes! – derfor blev der nedsat en komité i Esbjerg Ward i nært samarbejde med biskoprådet, og dette førte til, at de lokale musikkræfter i wardet fik til opgave at forespørge de kor og orkestre, som der blev arbejdet med i det daglige arbejde, samt en kontakt til egnede solister, der kunne være med til at gennemføre et godt og opbyggende »juleprogram«.

Esbjerg kommune stillede Statsskolens aula – en sal, der kan rumme ca. 1100 – samt gratis pedelhjælp til rådighed, og en blomsterhandel stod for pyntningen af scenepartiet – altså rammerne var perfekte! Pressemeddelelserne til alle lokale blade og indbydelserne blev i god tid klargjort, og så kunne den helt store »Familie-julekoncert« løbe af stabelen.

Det var med stor spænding og forventning, at fredagen d. 25. november oprandt – mange spørgsmål var blevet stillet og nogle stadig ubesvaret, især spørgsmålet: Hvor mange mon der kommer? – og – Hvem kommer? Én ting, der næsten altid er sikker, det er, at når der er mange medvirkende, især børn, ja, så er chancerne store for, at der kommer mange – og det gjorde der! – ca. 400 – meget flot!

Et stort fælleskor under ledelse af Jan Rohde Pedersen og klaverakkompagnement ved Elisabeth Pedersen bestod af korene: Vesterhavskoret, Fanø musikskoles kor, Koret fra Jesu Kristi Kirke af SDH samt Esbjerg underholdningskor talte over 100 medvirkende og sang følgende ved koncerten: »Julens lovsang«, »Det lille barn Jesus«, »The babe in Bethlehens manger laid«, »I Himlens glans«, »Anthem« fra Chess, »Stjernen fra Bethlehem« samt fælles med publikum »O, kom hver en trofast« og »Dejlig er jorden« – et

NYT FRA INFORMATIONS- OG SAMFUNDSTJENESTEN

Det store fælleskor på over 100 medvirkende var under ledelse af br. Jan Rohde Pedersen og med klaverakkompagnement ved søster Elisabeth Pedersen.

kor, der under dygtig ledelse, blev en oplevelse, som fortjener at blive gentaget!

En anden »storgruppe« var sammensætningen af Vesterhavsgarden fra Esbjerg, Bryndum skoles kor og orkester samt Tirsdagsklubben – i alt ca. 90 – under ledelse af Carl-Johan Grabe havde til lejligheden sammensat et medley af kendte julemelodier og -salmer med bl.a. »Nu har vi altså jul igen«, »Marias drengebarn«, »The little drummer boy«, »Go tell it on the mountain« var med til at fremkalde den helt rette julestemning.

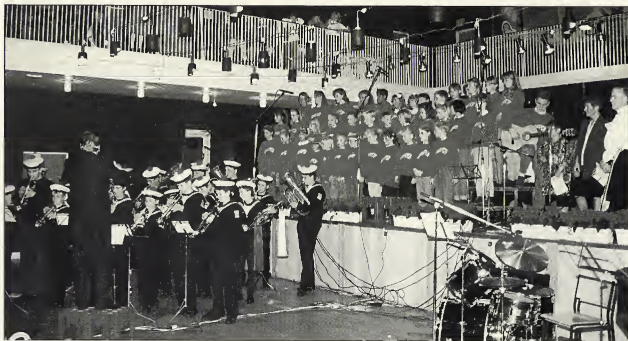
Et såkaldt »Holsted-band« spillede Beatles og Carl Nielsens »Solen er så rød mor«, den meget dygtige professionelle trompetist Jesper Andersen, tidl. Esbjerg, nu Århus Ward, spillede sammen med Solvej Jensen »Den hellige stad«, Kirsten Holmboe var sammen med Arne og Jan Rohde Pedersen i numrene »Regnvejrsdag i november« og »Stille nat, hellige nat«, Solvej Jensen sang »O what a beautiful morning« akkompagneret af Arne Pedersen, og Elisabeth Pedersen ledsagede på klaver Birger Sørensen i en fløjtesolo »Baptismal prayer« – alle solister, der hver især gjorde sig fortjent til et meget stort bifald fra de mange fremmødte.

Aftenens meget flotte og alsidige program, der varede ca. 2 timer, blev indledt med en velkomst uden for Statsskolens aula af Vesterhavsgarden, der spillede populære melodier og marcher, og indenfor sad Michael Johnslev med sit flotte udstyr og spillede »Memories of green«, og i selve programmet spillede han et selvkomponeret stykke, som han kaldte »Age apart« – meget frit oversat – hver alder har sin charme! – Kirsten Holmboe og Carl-Johan Grabe kædede numrene sammen med små sentenser, og publikum fik også mulighed for at synge med på nogle af julens glade melodier.

En dejlig aften med mange forberedelser fra de mange medvirkende var lykkedes fuldt ud til alles tilfredshed og dermed også til glæde for de mange fremmødte. – »Den aften må I gøre til en tradition« blev det udtrykt fra mange forskellige sider – »og det gør vi så!«

Carl-Johan Grabe
Århus Stavs Informations- og samfundstjeneste

Vesterhavsgarden, Tirsdagsklubben og elever fra Bryndum skole var under ledelse af br. Carl-Johan Grabe.

»Vi kan ikke lade være med at tale om det, vi har set og hørt« Ap G 4:20

Michael Sprehn er rådgiver i Københavns Stavs missionspræsidentskab.

Ovenstående er udtalt af Peter og Johannes, da man forbød dem at tale og lære om Kristus. De blev forfulgt og tortureret, og alligevel var de trofaste i deres vidnesbyrd. Når jeg tænker på drivkraften i al missionærarbejde, er det netop pointen: at vi ikke kan lade være med at tale om det, der virkelig betyder noget for os – At vi vedvarende »brænder« for, at andre mennesker må få den samme glæde og fred, som vi oplever.

Der var engang en noget aparte missionær, han var meget kraftigt bygget, for at udtrykke det pænt. Han var skeløjet. Han havde ingen stedssans og kunne efter sigende »fare vild i en telefonboks«.

Han talte ikke særlig forståeligt – og alligevel var han en fantastisk missionær, der var med til at omvende mange mennesker. Hvad var det han havde? – Han var såmænd forelsket. Forelsket i evangeliet. Og det i en sådan grad at det var synligt for alle og enhver.

Jeg har meget at lære på dette område, plaget som jeg er af den selvsamme »kvajede«, pæne opdragelse som jer: Det er ikke høfligt at spørge om religiøse forhold. Tungen slår knuder og man ligner en stor undskyldning for sig selv.

I min kaldelse som rådgiver i Stavens missionspræsidentskab, har jeg haft stort udbytte af det glimrende undervisningsmateriale der findes. Noget af det der gjorde stort indtryk var netop dette ikke under nogen omstændigheder at undskylde evangeliet. Jeg har gennem årene »øvet« mig i større frimodighed.

Således fortalte jeg i kaffestuen på mit arbejde om da min yngste datter på 5 år bad vores bordbøn: »Kære Himmelske Fader, vil du ikke nok få mine forældre til at forstå, at det ikke er godt for mig at ligge alene, i mørket om natten, på mit værelse.«

Udover en svag mistanke om børnemishandling – gav det mulighed for en efterfølgende god snak om evangeliet.

Jeg føler også at »tidsånden« er med os. Der har i lang tid været overopdyrkning af »fornuft« og »Lo-

gik«, Vore dages vismænd er »økonomiske vismænd«.

Man skulle først og fremmest opfører sig fornuftigt og rationelt – men er der noget, livet har lært mig, så er det at menneskenes børn på overfladen kan se vældig »checkede« ud, men at de i virkeligheden har »mange sære ting for«, som Prædikeren allerede havde gennemskuet for mange tusinde år siden.

Jeg oplever på mit arbejde på intensivafdelingen mange pårørende til døende patienter, der ikke har noget »sprog at tale i«. Der er det en kæmpe hjælp at kunne give dem nogle begreber at forholde sig til. Ord som »skyldfølelse, afmagt, uretfærdighed, nådig død, sorg, håb« er for mange »fremmedord«, men for os dagligdags ord som vi diskuterer i søndagsskolen, hjælpeforeningen, præstedømmeklasser m.m.

Den viden får mig til ikke længere at gide ligge under for kravet om »logik og fornuft«. Misforstå mig ikke – jeg synes bl.a. at videnskab er en god metode til at beskrive det som man kan veje, måle og håndtere praktisk. Men videnskaben har intet at byde på, intet sprog at tale i, når vi berører emner som kærlighed, håb, angst, smerte og glæde. Faktisk netop alle de ting, som virkelig betyder noget!

Evangeliet er vidunderligt. Det handler om en Gud der ikke kun ville sit eget, men gav sin enbårne søn, for at alle, som tror på ham, skal få evigt liv!

I stedet for at prøve at forsvare det fornuftige i at holde visdomsordet, med halvvejs videnskabelige argumenter, synes jeg man står mere frigjort når man i stedet siger at man holder det, fordi Gud har åbenbaret det! – basta!

Som kong Benjamin belærte om: »tro at mennesket ikke fatter alle de ting, som Herren kan fatte«(Mosiah 4:9).

Da jeg for snart 14 år siden blev omvendt til Kirken var det ikke uden bekymring fra min familie. De »hyrede« en folkekirkepræst i håbet om at han måtte kunne få banket noget fornuft ind i mit hoved. Det var en sand gyser. Vi sad alene i stuen. Udenfor rasede en efterårsstorm. Han var veltalende, havde lige læst noget antimormon litteratur – det eneste han i øvrigt kendte til Kirken. Vi talte sammen i flere timer. Det gjorde stort indtryk på mig de ting han sagde. Han afsluttede med at spørge mig om det ikke var en god idé at undlade at blive døbt? – Jeg fortalte ham om mine stærke følelser for evangeliet, hvordan jeg personligt havde mærket eksistensen af en levende Gud.

Det var i virkeligheden mit vidnesbyrd jeg bar for ham – jeg brugte bare ikke dette navn. Jeg kunne se, at han blev bevæget. Han lukkede sine bøger i og vi gik op og informerede min familie om mit kommende tilhørsforhold.

Logik og fornuft overhales af ånd og vidnesbyrd.

Den åndelige nød er stor i Danmark. Der er behov for at vi overvinder vores generthed og viser mod:

Elsk din næste (selvom han ligner dig selv). Lad os nå der hen til at vi ikke kan lade være med at tale om det vi har hørt og set!

9 millioner medlemmer

Kirken har nu 9 millioner medlemmer lyder et skøn fra afdelingen for medlemsoptegnelser og statistik.

Nylige beregninger viser, at Kirken er vokset med endnu en million medlemmer siden den 1. september 1991, hvor de 8 millioner blev nået.

Ved et tilfælde blev de 9 millioner nået, kort efter dannelsen af stav nr. 2.000 den 11. december 1994. Ved udgangen af 1994 havde Kirken 2.008 stave og over 21.600 ward og grene.

150 lande

Kirkens medlemmer boede i 1991 i 135 lande og territorier. I dag bor der medlemmer i ca. 150 lande og territorier. De fleste af de nye lande ligger i Afrika og Østeuropa.

Kirken nåede den første million i 1947, og derfra er det gået hurtigt – 1963: 2; 1971: 3; 1978: 4; 1982: 5; 1986: 6; 1989: 7; 1991:8.

Den seneste tilgængelige opgørelse pr. 31. december 1993 viser, at Kirken havde et samlet medlemstal på 8.689,000. Heraf boede 4.520.000 i USA; 2.682.000 (eller 31%) i Latinamerika og 1.486.000 (eller 17%) i resten af verden.

Siden september 1991 er Kirken gennemsnitlig vokset med 840 nye medlemmer – svarende til to ward – hver dag. En typisk stav på 3.800 medlemmer ville tage ca. 4 1/2 dage.

CN

Templer bekendtgjort i Bolivia og Brasilien

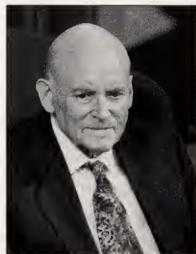
Det Første Præsidentskab har offentliggjort planer om opførelse af to nye templer i Sydamerika.

Templerne skal ligge i Cochabamba i Bolivia og i Recife i Brasilien. Opførelsen vil begynde, når alle tegninger er færdige, og alle offentlige godkendelser er opnået.

De nye templer vil blive nr. 59 og 60 i Kirken, henholdsvis nr. 7 og 8 i Sydamerika, hvor der ikke er annonceret nye templer siden Bogota i Colombia i 1984. Templet i Cochabamba vil betjene ca. 80.000 medlemmer i 22 stave og distrikter i Bolivia, mens templet i Recife bliver Brasiliens andet tempel. Tempeldistriktet for Recife består af 102.000 medlemmer i 23 stave og distrikter i det nordlige Brasilien. Templet i Sao Paulo betjener resten af de knap 500.000 medlemmer i Brasilien, som bor i de mere folkerige kystområder i den sydlige del af landet.

CN

Præsident Hunter 4 dage på hospitalet

Efter at have deltaget i indvielsen af templet i Bountiful i Utah har præsident Hunter været indlagt på LDS Hospital i Salt Lake City fra den 12. til den 16. januar 1995.

Profetens læge, dr. William F. Reilly, siger, at hans tilstand er alvorlig.

– Præsident Hunter fik konstateret kræft i prostata i 1980, og det har spredt sig til knoglerne, hvilket han nu bliver behandlet for. Denne tilbagevenden har bidraget til præsident Hunters træthed, som han blev behandlet for på hospitalet, men den 87-årige kirkeleder fungerer fortsat i sit embede og sin kaldelse.

Siden præsident Hunter blev Kirkens 14. præsident den 5. juni 1994, har han i taler og på rejser fremhævet betydningen af at følge Frelserens eksempel samt være værdig til og komme i templet så ofte som muligt.

Den 11. december 1994 dannede præsident Hunter stav nr. 2000 i Kirken i Mexico City. Ved hjemkomsten var han indlagt et par dage. Ved tempelindvielsen i Bountiful bad profeten indvielsesbønnen ved det første møde, deltog i fem yderligere møder og talte ved de fire.

CN